

JU OŠ „NJEKOŠ” KOTOR

ISKRA

BROJ 11, JUN 2026.

RIJEČ UREDNIŠTVA

Dragi naši čitaoci,
i ove godine smo se potrudili
da vam kroz našu „Iskru”
predstavimo sve ono što je
obuzimalo našu pažnju tokom
ove školske godine. Pored
tekstova naših malih novinara
pročit ćete i mnoge literarne
radove, stihove i priče naših
drugara.
Trudili smo se da obuhvatimo
što više tema i aktivnosti, ali
ovo je samo mali dio svega što
se dešavalo u našoj školi.
Uživajte!

Novinarsko-literarna sekcija
škole.

S A D R V Z A J

TEME

Priče iz našeg grada
Koliko vremena trošimo na
internetu?
Bokeljska mornarica

AKTIVNOSTI

Ekološki kutak
Čitalački klub
Sekcije

DRUŽENJE

Ekskurzija
Putovanja
Saradnja sa vršnjacima iz Sjeverne
Makedonije

SVEČANOSTI

Crnogorski dan kulture
Dan škole
Ispraćaj polumaturanata

NAŠI USPJESI

Sportska takmičenja
Konkursi
Takmičenja iz različitih predmeta
Recitovanje

Priče iz našeg grada

Karampana

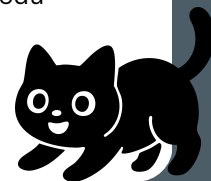
U samom srcu Starog grada Kotora, pored palate Grgurina, u kojoj se danas nalazi Pomorski muzej nalazi se jedna od najpoznatijih kotorskih znamenitosti – čuvena česma Karampana. Ova stara česma predstavlja važan dio istorije i tradicije Kotora, a kroz vjekove je bila mjesto okupljanja, razgovora i svakodnevnog života građana.

Karampana je izgrađena u XVII vijeku u baroknom stilu. Iako je prošlo mnogo vremena od njene izgradnje, česma je uspjela da sačuva svoj prvobitni izgled gotovo u potpunosti. Njeni kameni ukrasi i jednostavna elegancija podsjećaju na bogatu istoriju grada i vremena kada je voda bila jedno od najvećih bogatstava.

U prošlosti je Karampana imala veoma važnu ulogu jer je predstavljala jedini izvor pitke vode u cijelom gradu. Stanovnici Kotora svakodnevno su dolazili na ovo mjesto kako bi uzeli vodu za svoje domove. Posebno su bile poznate kotorske vodarice – žene koje su nosile vodu po kućama i palatama bogatih porodica. One su teške posude sa vodom prenosile uskim kamenim ulicama Starog grada i tako pomagale građanima u svakodnevnom životu.

Međutim, Karampana nije bila samo mjesto gdje se uzimala voda. Ona je bila centar društvenog života grada. Ljudi su se okupljali oko česme kako bi razgovarali, razmjenjivali vijesti, prepričavali događaje i slušali najnovije gradske tračeve. Upravo zbog toga Karampana je postala simbol druženja i komunikacije među Kotoranima. Kaže se da se na ovom mjestu moglo saznati sve što se dešava u gradu prije nego bilo gdje drugo.

Posebnu draž ovom mjestu davale su starije žene koje su svakodnevno pored česme razgovarale o životu, porodici i gradskim događajima. Ta tradicija se djelimično zadržala i danas, pa se i dalje mogu vidjeti ljudi koji zastanu kod Karampane da odmore, popiju vodu ili popričaju sa prolaznicima.

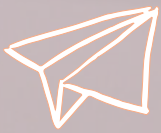

Voda na česmi i danas je pitka i mnogi turisti i stanovnici Kotora rado se osvježavaju upravo na ovom mjestu tokom toplih ljetnjih dana. Posjetioci često zastanu kako bi fotografisali česmu i osjetili duh prošlih vremena koji Karampana i dalje čuva.

Karampana danas nije samo obična česma – ona je simbol istorije, tradicije i svakodnevnog života Kotora. Njena priča podsjeća nas koliko su voda, zajedništvo i razgovor nekada bili važni ljudima. Zahvaljujući svojoj bogatoj prošlosti i posebnoj atmosferi, Karampana ostaje jedno od najpoznatijih i najvoljenijih mjesta u Starom gradu Kotoru.

Mila Dončić, VII3

ČITALAČKI KLUB

Sekcija u 5. razredu

Čitalačkom klubu sam se pridružila jer sam imala slobodnog vremena i zato što volim da mi je dan ispunjen od početka do kraja. Sekcija mi je jako zabavna, posebno jer volim rad u manjim grupama pa imamo više prilike da se svi uključimo.

Volim da čitam ili da pišem priče u svom stilu. Atmosfera je predivna – tiša je nego u učionici, a i knjige imaju poseban, lijep miris. Najviše mi se dopada kada glumimo odlomke iz knjiga.

Omiljena knjiga sa sekcije mi je „Dnevnik Pauline P“.

Anika Paunović V-3

Čitalačkom klubu sam se pridružila jer volim da čitam i pišem. U ovoj sekciji stičem nova znanja, ali i nova prijateljstva. Posebno mi se dopada kada nam učiteljica zada da odglumimo neki odlomak iz knjiga koje smo čitale, jer tada časovi postaju zanimljiviji i zabavniji. Čitalački klub pomaže i da razvijemo maštu, bolje razumijemo knjige i steknemo više samopouzdanja. Moja omiljena knjiga je „Pet prijatelja u bjekstvu“.

Andela Novović V-3

Čitalačkom klubu sam se pridružila najviše zbog društva, ali i zato što volim da čitam, pišem i glumim. Posebno mi se dopada kada, pored knjige koju smo čitali, pogledamo i film, pa ih upoređujemo. Zanimljivo mi je i kada povremeno odglumimo neki odlomak, jer nam to pomaže da bolje razumijemo knjigu. Moja omiljena knjiga je „Pet prijatelja“. Na sekciji je tiše nego u učionici i atmosfera je opuštenija. Za mene je ova sekcija pravi mali odmor.

Sofija Lučić V-3

GLAVNI RAZLOZI ZAŠTO SAM SE PRIDRUŽILA ČITALAČKOM KLUBU JESU LJUBAV PREMA ČITANJU KNJIGA I DRUŠTVO. NA SEKCIJI SE DRUŽIMO, ZABAVLJAMO, ČITAMO I PIŠEMO, A PONEKAD POGLEDAMO I FILM ILI ODGLUMIMO NEKI ODLOMAK IZ KNJIGE.

ATMOŠFERA JE DRUGAČIJA NEGO U UČIONICI – TIŠA JE, LJEPSA I MI RN IJA, POŠEBNO U BIBLIOTECI.

NAJZANIMLJIVIJA KNJIGA KOJU SAM ČITALA BILA JE „HAJDI“. NAJLJEPŠE I NAJOPUŠTENIJE MI JE BILO KADA SMO, KAO DIO AKTIVNOSTI, GLUMILI.

ČITALAČKI KLUB MI JE POŠTAO PRAVO MJESTO ZA ODMOR I UŽIVANJE U KNJIGAMA.

HELENA VUJKOVIĆ V5

Za sekciju Čitalački klub sam se prijavila jer sam pomislila da ću se družiti, čitati i naučiti nešto novo. Tako je i bilo.

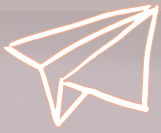
Na sekciji mi je predivno, a najviše mi se sviđa druženje sa učiteljicom i raspravljanje o knjigama.

Otkako sam krenula na ovu sekciju počela sam više čitati i moje interesovanje za knjige se promijenilo.

Moja želja je da se rad sekcije Čitalački klub nastavi sa mojom učiteljicom.

Đurđa Vukanić V-5 **4**

ČITALAČKI KLUB

Sekcija u 5. razredu

ZDRAVO, JA SAM FILIPA OTAŠEVIĆ. UČENICA SAN ODJELJENJA V-5. IDEM NA SEKCIJU ČITALAČKI KLUB. NA OVU SEKCIJU SAM SE PRIJAVILA ZATO ŠTO VOLIM DA ČITAM KNJIGE, STRIPOVE, DNEVNIKE I ROMANE. TAKOĐE, VOLIM KADA PRIČAM SA NEKIM O KNJIGAMA. NA ČASOVIMA SEKCIJE JE JAKO DOBRO, A NAJBOLJE KOD ČITALAČKOG KLUBA JEŠTE KADA MI DRUGARICE PREPORUČE NEKU KNJIGU I KADA POČNEMO DA RAZGOVARAMO O NEKOJ NOVOJ KNJIZI. OD KADA SAM U SEKCIJI, POČELA SAM DA ČITAM MNOGO VIŠE KNJIGA NEGO PRIJE. SVAKI ČAS JE SVE BOLJI I BOLJI. ŽELIM DA NASTAVIM SVOJ NAPREDAK ČITANJA I VOLJELA BIH DA BUDEM ČLAN OVOG KLUBA SVE DO ZAVRŠETKA DEVETOG RAZREDA.

Prijavila sam se na sekciju Čitalački klub zbog toga što sam oduvijek voljela da čitam i pišem. Mislila sam biće zabavno, ali nije bilo tako. Bilo je još bolje. Na sekciji mi se najviše sviđa poseban način druženja sa drugaricama iz razreda i učiteljicom, kada raspravljamo o knjigama. Sada sam još više zavoljela čitanje i knjige. I možda bih htjela u nastavku školovanja imati ovu sekciju, ali da nas učiteljica povremeno posjećuje.

Nikol Petrović V-5

Razlog da se prijavim za sekciju Čitalački klub je bila želja da više zavolim knjige, kao i da se družim sa junacima knjiga .

Kod mene je došlo do poboljšanja rezultata tokom čitanja knjiga. Ranije je čitanje bilo moranje, a sada je i više od zadovoljstva. Najbolji dio su razgovori o knjigama koje smo čitali tokom vikenda ili raspusta .

Za kraj, moja želja je da do kraja svog školovanja idem na Čitalačku sekciju, isto kao i da čitam više knjiga .

Klara Brkanović V-5

Ja volim da čitam, ali čitalačkom klubu sam se najprije pridružila zbog društva, a vrlo brzo sam zavoljela i samu aktivnost, Ova sekcija mi je posebno draga jer ponekad imamo priliku i da glumimo, pa mi ove aktivnosti čini još zanimljivijim.

Atmosfera u biblioteci je mnogo prijatnija i opuštenija nego u učionici, pa se tamo osjećam slobodnije. Od knjiga koje smo čitali, najviše mi se dopala „Hajdi“.

Zahvaljujući čitalačkom klubu, stekla sam novo društvo i još više sam zavoljela čitanje.

Vedrana Crepulja V-3

Посјета сајму књига у Подгорици

У четвртак, 14. маја 2026. године, ученици наше школе посјетили су Сајам књига који је одржан у Подгорици, у гаражном простору тржног центра.

На сајму је учествовао велики број издавача и књижара који су представили разноврсна књижевна дјела. Сајам је био одлично организован и веома посјећен, а атмосфера пријатна, едукативна и занимљива за све узрасте.

Ученици су имали прилику да погледају бројне наслове, купе књиге по свом избору и проведу квалитетно вријеме у дружењу и упознавању са свијетом књижевности. Сви смо уживали и вратили се богатији за нова искуства и занимљиве књиге.

Захваљујемо школи што нам је омогућила посјету овом значајном културном догађају.

Његошев дан црногорски празник културе

Поводом Његошевог дана, у нашој школи расписан је литерарни конкурс за ученике другог и трећег циклуса. На свечаности поводом овог празника награђени су најбољи радови.

Поводом Његошевог дана – Црногорског дана културе, хол наше школе претворио се у праву културну позорницу. Свечаност посвећена лику и дјелу великог пјесника и владике, Петра II Петровића Његоша, одржана је 12. новембра 2025. године, окупивши ученике и наставнике који су заједнички прославили овај важан датум.

Програм су водили и својим наступима обогатили: Петра Радусиновић, Дражен Јанковић, Виктор Даниловић, Немања Кордић, Богдан Булајић, Марија Вукичевић и Милица Дончић. Они су кроз рецитације, глуму и пјесму унијели топлину и понос у сваку изговорену ријеч, остављајући снажан утисак на публику.

Један од најсвечанијих тренутака програма било је проглашење најуспјешнијих учесника литерарног конкурса. Ученици су имали прилику да искажу своју креативност кроз двије теме: "Моје писмо Његошу" и "Путовање кроз вријеме - мој сусрет са владиком Радом". Кроз своје саставе и пјесме, наши талентовани ђаци су показали дубоко поштовање, зрелост и дивљење према Његошевом стваралаштву.

Овогодишњи Његошев дан прославили смо онако како доликује - знањем, умјетношћу и поносом, чувајући дух културе и традиције који нас спаја кроз вријеме,

Поред лијепе ријечи и пјесме, хол школе је красила и посебна изложба ликовних радова наших ученика. Ови радови су још више дочарали атмосферу догађаја.

Уна Црнчевић, 8-1

Moja ekološka priča

Ekologija je jako važna za naš život. Zagađivanje prirode je danas česta pojava i niko ne razmišlja koliko je to opasno. U Kotoru je ljeti veoma gužva, ima puno turista. Kruzери dolaze, odlaze, zaliv se zagađuje... Bacamo smeće u prirodu: limenke, boce, omote, papire... Kornjače i ribice se umotavaju u plastične kese, a niko ne obraća pažnju na to. Vozimo auta, glisere da bismo brže stigli. Znate li ko je za to kriv? Mi! Mi smo za to krivi. Ne obraćamo pažnju, zagađujemo i ne razmišljamo o posljedicama. I onda se pitamo zašto smo stalno bolesni...

Kada nekog vidimo da zagađuje, treba da mu kažemo da to ne radi, a ne da mu se pridružimo. Priroda je najveći dar koji imamo samo ga ne znamo pravilno iskoristiti.

Nikolija Prevlis i Dimitrije Todorović, VI 1

Go Green

Ja imam jednu rijeku blizu moje kuće i baš je volim. Često idem tamo i gledam vodu kako teče. Nekad ponesem i užinu, pa sjednem na jedan kamen. Jednog dana kada sam došla, rijeka nije bila ista. Voda je bila prljava, a po njoj su plutale kese i flaše. Baš sam se rastužila. Nije bilo ni riba kao prije, ni ptica na granama. Sjela sam i gledala u vodu i pomislila kako bi bilo da rijeka može da priča. Sigurno bi rekla da joj je teško i da joj treba pomoć. Kada sam došla kući, ispričala sam sve drugarima. Sljedeći dan smo svi zajedno došli i počeli da sakupljamo smeće. Nije bilo lako, bilo ga je baš puno. Ali nijesmo odustali! Poslije nekoliko dana rijeka je izgledala mnogo ljepše. Voda je opet bila čista, a vidjela sam i razne ribice.

Bila sam baš sretna. Shvatila sam da, ako mi ne čuvamo prirodu, niko drugi neće.

PRIRODA JE LIJEPA SAMO AKO JE MI ČUVAMO!

Natalija Gazetić i Viktor Pajević, VI 1

Mi smo male školjke koje su vidjele mnoštvo problema koje imaju morske životinje. Neke od nas zapetljane su u mreži, neke zaglavljene u plastičnim bocama, neke potopljene u nafti... To je sve zbog ljudi! Voze kruzere, bacaju smeće u more, a niko ne misli na nas u vodi. Kako se mi osjećamo i kako preživljavamo. Moramo da zaustavimo ljude da ne zagađuju prirodu. Upozoravamo ljude jer se za par godina ni oni neće moći kupati u moru zbog zagađene vodi.

Nikolija Samardžić i Anja Davidovac, VI 1

Kad bismo bili iskreni, svako je barem jednom u životu zagadio prirodu. Niko ne može da se pretvara da nije. Neki ljudi misle: „Ja nikad u životu nisam uništavao prirodu.“ Ali sve su to obmane i laži. Jer svi mi zagađujemo, niko drugi nego mi. Mnogi ljudi, nažalost, nijesu ni svjesni da to čine.

Gorica Nikolić, VI 1

Ja sam zlatna ribica koja živi u Bokokotorskom zalivu.

Ja živim već jako dugo u moru i desilo se puno promjena i u moru i na plažama tokom mog života. Ranije je more bilo čisto. Isto tako i plaže. A onda su ljudi počeli da bacaju smeće. Jednog sunčanog februarskog dana gliseri su jurili po moru i smetali morskom svijetu. Gliseri su zagađivali naš dom jer je benzin curio iz motora. Ljudi su bacali plastične boce, mreže, staklo i ostali otpad, a mi ribice smo se zaglavljivale u taj otpad. Mi ne možemo ništa da uradimo jer smo mi male morske životinje koje samo plivaju po plićaku i dubinama tražeći mir u moru, ali ga ne možemo naći zbog glisera, barki i brodova. Mi želimo da naš dom bude čisti miran, a ne prljav i zagađen. Kada vi, ljudi, uđete u more, mi vam ne smetamo i ne ugrožavamo vas. Ne znamo šta smo skrivili pa da tako postupate prema nama. Ako želite da nam pomognete, morate da čistite plićake, da ne bacate smeće u more i da manje vozite glisere.

Ribe su isto živa bića kojima treba čista okolina kao i vama.

Ana Marković, VI 1

INTEGRISANO ODJELJENJE

Brojne aktivnosti tokom ove školske godine realizovane su u Integrisanom odjeljenju naše škole, kao i sa učenicima koji nastavu prate prema prilagođenom programu rada. Osim učenja i vježbanja puno smo se i zabavljali i družili.

NOVOGODIŠNJI BAZAR

Pripremali smo unikatne novogodišnje ukrase koji su prodavani na novogodišnjem bazaru u Velikom parku i tako smo doprinijeli humanitarnoj akciji za koju su ova sredstva opredjeljena.

ROTARY CLUB KOTOR

Povodom novogodišnjih praznika dobili smo vrijedne poklone od Rotary kluba Kotor koji će unaprijediti naš svakodnevni rad u učionici.

SKOK U DRUGI SVIJET

U našoj školi održana je tribina na kojoj je gostovao nuropsihijatar dr Nrenad Rudić, dječji psihijatar sa dugogodišnjim iskustvom u radu sa djecom sa autizmom.

SVJETSKI DAN PODRŠKE OSOBAMA SA AUTIZMOM

U školi je organizovano niz aktivnosti s ciljem podizanja svijesti o autizmu i razvijanja empatije, razumijevanja i podrške među učenicima.

DAN ŠKOLE

Učestvovali smo u proslavi Dana škole. Na priredbi smo nastupili sa pjesmom „Drugarstvo” koju smo izveli sa učenicima V razreda, a Vuk Pavićević recitovao je pjesmu „Crna Gora”.

ISPRAĆAJ POLUMATURANTA

Ispratili smo naše drage polumaturante Vasilija Todića i Ognjena Kadovića koji i su uspješno završili osnovnu školu. Želimo im puno sreće u daljem školovanju!

VODIČ

ZA PRODUKTIVNIJE PROVOĐENJE VREMENA NA INTERNETU

Radionica za produktivnije provođenje vremena na internetu za učenike je održana je u okviru FESKK-a (Festivala knjige Kotor).

Radionica je na mene ostavila lijep utisak. Najviše mi se svidjelo što smo pričali o stvarima koje svi koristimo svakodnevno, a to su aplikacije na telefonima ili računarima.

Svako je imao priliku da kaže koje aplikacije najčešće koristi i zbog čega su mu omiljene. Bilo je zanimljivo čuti različite odgovore jer smo se u nekim stvarima slagali, a u nekim nismo.

U drugom dijelu radionice razgovarali smo o omiljenim piscima i knjigama. Bilo mi je zanimljivo da čujem šta sve moje vršnjake interesuje i da ih uporedim sa svojim interesovanjima. Tako sam i dobila ideju da pročitam neke knjige koje mi dosad nisu bile u planu.

Radionica mi se veoma svidjela i nadam se da ćemo opet imati priliku da razgovaramo o sličnim temama.

Nora Muck, VII 3

English corner

Basketball

Basketball is a team sport. It is one of the most popular sports in the world. It is played between two teams and the goal is to throw the ball into the opponent's basket and score as many points.

Each team has five players on the court, and the game is played in four quarters of 10 minutes.

The most famous basketball is played in the USA. The best players in the world play there. There is a female and a male basketball league. Women's basketball is called WNBA and men's basketball is called NBA.

Sofija Ivanović, VII1

Kotor art festival

Kotor Art Festival is a famous summer festival held in the old town of Kotor, Montenegro. It takes place every year during July and August. The festival is one of the biggest cultural events in Montenegro. During the festival, many artists, musicians, dancers and actors from different countries come to Kotor. They perform in the old streets, squares and churches of the town. There are concerts, theater plays, art exhibitions and many other events. Kotor Art Festival shows the beauty of Kotor and the importance of culture in our lives.

Iris Pajović, VII 3

ANGOLO ITALIANO

Durante l'anno scolastico gli alunni della classe VII-2 insieme alla loro insegnante di lingua italiana Maja Brkanović Dončić hanno fatto alcune attività interessanti

GIORNATA

EUROPEA DELLE LINGUE

Hanno celebrato la Giornata Europea delle Lingue, il 26 settembre, in modo speciale e creativo!

Invece della tradizionale lezione, gli studenti hanno progettato e decorato magliette dedicate ai Paesi da loro scelti. Sui loro lavori si potevano ammirare: bandiere, motivi culturali ed idee originali ed artistiche! Ogni maglietta è diventata una piccola storia di lingua e cultura!

La giuria, composta da: Vanja Žerajić – psicologa, Nela Peranović – pedagoga e Mirjana Vukašinović – vice direttrice, ha avuto il difficile compito di scegliere i migliori lavori. Grazie alla ricchezza delle idee, sono stati assegnati 2 primi, 2 secondi e 2 terzi premi!

Alla fine, tutti gli studenti hanno ricevuto un Diploma di partecipazione come segno di apprezzamento per il loro impegno, la creatività e l'amore per le lingue.

Settimana della cucina italiana a novembre

Hanno trascorso una piacevole ed educativa giornata presso il Centro Risorse per i bambini ed i giovani "Peruta Ivanović" a Cattaro.

Insieme agli studenti del corso di cucina hanno preparato diversi tipi di pasta in occasione della Settimana della cucina italiana.

I ragazzi si sono divertiti lavorando in squadra, hanno assaggiato i piatti preparati con le proprie mani e alla fine hanno concluso con un dessert!

Questi incontri ci ricordano quanto siano preziosi la collaborazione, l'apprendimento pratico e i momenti condivisi insieme.

Ringraziamo i nostri ospiti per la calorosa accoglienza!

BOKELJSKA MORNARICA

Posjeta učenika naše škole Bokeljskoj mornarici

Povodom Dječije nedelje učenici osmog razreda naše škole imali su priliku da posjete Bokeljsku mornaricu. Bilo nam je veoma drago što smo saznali nešto više o jednoj od najstarijih tradicija u gradu. Svi smo bili radoznali da vidimo kako izgleda Bokeljska mornarica i šta sve rade njeni članovi.

Kad smo stigli, dočekali su nas članovi Bokeljske mornarice i lijepo nas ugestili. Na početku smo slušali o tome kada je Bokeljska mornarica nastala i zašto je važna. Zatim su nam pokazali njihovu nošnju i oružje koje su koristili. Sve je izgledalo jako staro, ali dobro očuvano. Svidjelo mi se kako su nam to objasnili i pokazali. Moj omiljeni dio bio je kada su nam pustili snimak na kome dvanaestogodišnji dječak, mali admiral, izgovara "Lodu". Taj trenutak pokazuje koliko Bokeljska mornarica poštuje svoju tradiciju. Naučila sam da se "Loda" izgovara svake godine i da se mali admiral bira svake godine, te da to mora biti dječak uzrasta od 7 do 12 godina. Bilo mi je zanimljivo da vidim koliko ljudi u našem gradu čuva tu tradiciju i prenosi je na mlađe generacije. Na samom kraju poslužili smo se sokovima, i ispratili su nas ispaljivanjem plotuna iz tradicionalne puške.

Bilo mi je drago što smo obišli prostorije Bokeljske mornarice. Ovaj događaj mi je uljepšao dječiju nedjelju. Drago mi je što sam saznala mnogo o istoriji naših starih događaja i o tome koliko je važno da ih čuvamo.

Ekskurzija

Polumaturanti naše škole ove godine posjetili su Sarajevo. Putovali su putem Trebinje—Mostar—Sarajevo.

Na putu do Sarajeva imali smo pauzu u Mostaru, gdje smo obišli Stari most na rijeci Neretvi. Taj most je izgrađen 1566. godine po nalogu sultana Sulejmana. Nakon toga smo obišli Krivu ćupriju koja se nalazi u blizini Starog mosta. Ona je izgrađena 1555. godine na rijeci Radobolj i smatra se da je izgrađena kao probni most prije izgradnje Starog mosta. Obišli smo stari grad Mostar i nastavili dalje za Sarajevo.

Drugog dana posjetili smo Baščaršiju, istorijsku i turističku atrakciju Sarajeva. Tu se nalaze neke od najpoznatijih sarajevskih znamenitosti. Kada smo došli, padala je kiša, pa smo odlučili da kupimo kišobrane u jednoj od mnogih suvenirnica i prodavnica na Baščaršiji. U tim prodavnicama mogu se naći bakarne šolje (fildžani) i džezve. Tipične su za ovaj prostor već od 15. vijeka kada su Osmanlije vladale Balkanom. Dok smo bili na Baščaršiji, sa vodičem smo krenuli do Baščaršijske džamije, pa smo pošli ispred Sahat kule. Prije nego što smo se vratili u hotel, posjetili smo sarajevsku Sebilj fontanu. Sebilj fontana je drvena fontana koja je danas simbol grada.

Trećeg dana naše ekskurzije posjetili smo Vrelo Bosne, jedno od najljepših mjesta u Bosni i Hercegovini. Uživali smo u šetnji kroz prirodu, pored rijeke i mnogih malih mostova. Vazduh je bio svjež, a priroda prelijepa.

Vidjeli smo labudove, patke i mnogo zelenila, pa smo iskoristili priliku da napravimo dosta fotografija. Najviše nam se dopalo što smo mogli da se opustimo i provedemo vrijeme zajedno u lijepom okruženju.

Nakon posjete Vrelo Bosne, otišli smo u Zoo-vrt, gdje smo imali priliku da vidimo razne životinje. Najviše pažnje privukli su nam bizoni, lemuri, rakuni i zebre. Bilo nam je lijepo da vidimo životinje koje do tada mnogi od nas nisu imali priliku da vide uživo.

Četvrtog dana krenuli smo nazad za Kotor. Usput smo posjetili stari grad u Trebinju, gdje smo prošetali uskim kamenim ulicama i uživali u lijepom ambijentu grada.

Nakon toga obišli smo i Hercegovačku Gračanicu, crkvu koja se nalazi na vrhu brda iznad Trebinja. Sa tog mjesta pružao se prelijep pogled na cijeli grad i okolinu. Tu smo proveli neko vrijeme uživajući u pogledu i družeći se prije nastavka puta ka Kotoru. Ova ekskurzija nam je pomogla da se zblizimo prije završetka osnovne škole. Stekli smo nova prijateljstva i naučili dosta o znamenitostima Bosne i Hercegovine.

Dina Pupović i Ema Žubrinić, IX-4

Међушколска сарадња

ЈАВНИ ЧАС СА ПИСЦЕМ

Поводом мјесеца књиге угостили смо црногорску књижевницу Јасенку Лаловић.

У интервјуу који су водиле ученице 9. разреда, Јасенка нас је упознала са својим дјелом и мотивацијом за писање. Часу су присуствовали путем Тимс апликације и ученици и наставници ОШ „Његош“ из Скопља.

УПОЗНАЈМО СКОПЉЕ И КОТОР

У одјељењу 5-2 ученици су путем Тимс-а представили занимљивости о Котору својим вршњацима из Сјеверне Македоније од којих су такође сазнали пуно тога о Скопљу, њиховом родном граду.

ПИШЕМ ТИ ПИСМО

Ученици 7-4 одјељења наше школе поводом Свјетског дана писама послали су писма својим другарима из 7-1 одјељења из ОШ „Његош“ Јурумлери. С нестрпљењем очекују њихове одговоре.

ЗАЈЕДНО УЧИМО О РАЗЛИЧИТОСТИМА

Ученици 7-4 одјељења су са својим вршњацима преко Тимс-а учили о различитим обичајима приликом обиљежавања празника и кроз креативну радионицу имали прилику да боље разумију традицију и обичаје других култура.

Oproštaj od osnovne škole Poruke naših devetaka

IX-1 odjeljenjski starješina Jasmina Milunović

Drago moje 9-1,

Ne mogu da vjerujem da je došao trenutak da se oprostimo od svega što smo zajedno prošli tokom ovih godina. Kao da smo juče prvi put sjeli u iste klupe, upoznavali se i stidljivo pričali jedni sa drugima, a sada zatvaramo jedno posebno poglavlje naših života.

Bilo je svega, od smijeha do suza, nerviranja zbog kontrolnih, šaptanja na časovima, kažnjena, ekskurzija, svađa koje su trajale kratko i prijateljstava koja će, nadam se, trajati mnogo duže. Uvijek smo se držali zajedno, čak i onda kada se nismo slagali. U lijepim, ali i u ružnim trenucima bodrili smo jedni druge. Možda nismo bili savršeno odjeljenje, ali smo bili svoji i baš zbog toga posebni. Hvala vam za svaki trenutak koji ste učinili ljepšim, za podršku kada je bilo teško, što nikada niste odustajali da iznova dokazujete vrijednost pravih prijatelja i za uspomene koje ću nositi cijelog života. Svako od vas je ostavio lijepo sjećanje i sigurna sam da će mi jednog dana baš ovi obični školski dani najviše nedostajati. Sada svako ide svojim putem u nove škole, nova društva i nove početke. Nadam se da ćemo svi ostvariti svoje snove i ostati isti oni ljudi koji su znali da se smiju čak i kada je najteže. Jednog dana ćemo se ponovo sresti i pričati priče o svemu što se desilo od dana našeg rastanka. Nemojte zaboraviti naše zajedničke trenutke jer ćemo se svi bar jednom sjetiti ovog perioda i shvatiti koliko je bio poseban.

Volim vas i želim vam puno sreće u svemu što dolazi,

vaša Sofija

Takođe, hvala svakom ponaosob jer bez bar jednog člana odjeljenje ne bi bilo isto. Svako je ostavio svoj trag, neku rečenicu i uspomenu koja će se pamtit. Sada kada nam se putevi razilaze, pamtićemo jedni druge. Možda ćemo sjedjeti u različitim klupama, živjeti u različitim gradovima i sanjati različite snove, ali će uvijek dio nas ostati u učionicama gdje je sve počelo. Posebnu zahvalnost imamo prema našoj razrednoj. Onoj koja nam je svaki put osvijetlila i učinila školovanje ljepšim i lakšim. Onoj koja nam je bila najveći oslonac i neko ko nas je vodio kroz sve ove godine. Ako se ikad ponovo sretnemo, nadamo se da ćemo prepoznati iskru jedni u drugima, uspomenu kada smo bili 9-2 i kada smo disali kao jedno. Toliko različiti a srcem povezani. Zbogom nije kraj već jedna obična riječ kojoj nećemo dozvoliti da nas nadjača. Kad se sretnemo, nastavićemo tamo gdje smo stali.

Anastasija Milić, IX-2

IX-2 odjeljenjski starješina Dijana Francesković

Draga naša školo,

Teško je pronaći prave riječi za trenutak koji smo toliko dugo čekali, a sada bismo najradije da ga odložimo makar još malo. Kao razred 9-2 stojimo na kraju jednog poglavlja koje nas je oblikovalo u ljude, spojilo nas i naučilo mnogi više od gradiva iz knjiga. Došli smo kao djeca, možda pomalo i uplašeni, a odlazimo kao ljudi koji su zajedno prošli kroz smijeh i suze, kroz mnogo pomirenja stekavši bezbroj uspomena koje ćemo zaista pamtit. Ovi hodnici pamte sve naše korake, naše tajne, sve snove rečene na odmoru i planove vjerujući da imamo sve vrijeme ovog svijeta. Nismo bili savršeni, ni kao pojedinci, a ni kao odjeljenje. Ali smo uvijek bili svoji i posebni. Naučili smo da je uvijek na kraju najvažnije biti tu za drugoga, podijeliti i dobro i loše i uvijek se smijati. I baš u toj, rekla bih nesavršenosti, nalazi se posebnost koju smo imali. Hvala našim nastavnicima koji su uvijek imali tolerancije i strpljenja za sve nas, iako to ponekad nismo zaslužili. Hvala vam što ste uvijek vjerovali u nas i to stalno govorili. Hvala što ste nas oblikovali u divne ljude koji će ovu školu pamtit po dobru.

Oprištaj od osnovne škole

Poruke naših devetaka

IX-3 odjeljenjski starješina Gordana Franović

Devet godina provesti sa nekim nije baš tako mala stvar. Dijeliti klupu, olovku, gumicu i list papira, a uz to smijati se, plakati i pričati tajne.

Prvenstveno moja cijela generacija me naučila šta znači voljeti i biti dobar prijatelj. Kada smo došli u prvi razred svi smo bili nekako mali i nismo znali šta nas sve čeka. Nismo ni imena jedni drugima znali, a sada već dolazimo do nekog kraja avanture. Sjećam se prozivke kada smo svi zajedno stajali i čekali da vidimo ko će sa kim biti u razredu i ko će nam biti učiteljica. Definitivno smo imali najbolju učiteljicu koja je od nas stvorila ljude i naučila svim vrijednostima, vrlinama i dobrim stvarima. Učila nas da svi budemo jedno, i da se drug ili drugarica nikada ne ostavljaju i zaboravljaju. Pet godina sa našom učiteljicom Nedom je proletjelo kao pet dana i mrzim taj dan rastanka sa njom...

Naša razredna Gordana sa sigurnošću mogu reći da je završila posao naše učiteljice. Napravila je od nas ljude koji vjeruju u sebe, koji znaju kuda će i gdje će. Moj razred za mene predstavlja porodicu. Ipak to su ljudi koji su uvijek navijali za mene i u dobru i u zlu, bili tu kada je bilo teško, pričali kada smo svi bili srećni. I zbog toga će mi nedostajati jer to je kao kada se djetetu oduzme sve što voli. Izlazak iz škole koja mi je donosila sve ove lijepe uspomene je neopisivo i presrećna sam što ću svima moći ponosno reći da sam bila učenica Osnovne škole "Njegoš".

Ove uspomene će mi faliti i to sigurno. Posebno sve jedinice i petice, neopravdani i opravdani. Zbog toga razumijem zašto svi kažu da je Osnovna škola najljepši period života.

Mlađana Konatar, IX 3

IX-4 odjeljenjski starješina Branka Antović

Kao što sve na svijetu ima svoj početak i svoj kraj, tako i naše druženje od devet godina ovoga maja privodi se kraju.

Sve je počelo prvog septembra 2017. godine kada smo kao mali, preplašeni prvaci ušli u pravu školsku učionicu. Nismo znali šta da očekujemo, ali smo znali da, dok je tu naša učiteljica Marija, sve će biti u redu. Bilo je tu raznoraznih događaja, od dječjih igara za vrijeme odmora, do situacija kada smo svi morali biti tu jedni za druge. I bili smo.

Nekoliko godina nakon toga upoznajemo našu razrednu Branku, koja je sve četiri godine bila naš glas razuma i jedna od rijetkih koja je u nas vjerovala. Nismo bili najbolji, a ni najtiši, bilo je silnih zapisa i bezbroj opomena, poneki ukor - ali u svemu tome, razredna Branka je vjerovala u nas i gledala nas kao ljude, a ne kao ocjene ili zapise. Smatramo da je ona najveći razlog naše bliskosti i sloge. Zbog nje mi danas odlazimo u srednje škole kao mladi, vaspitani, zreli ljudi.

Naša priča se brzo završava. Svi smo uplašeni i ne znamo šta nas čeka, kao i na početku ove priče. Ali svi znamo da više nikada nećemo doživjeti nešto nalik na ovo iskustvo u našoj zajedničkoj školi.

Doris Dončić, IX4

Oprištaj od osnovne škole

Poruke naših devetaka

IX-5 odjeljenjski starješina Bojan Jakanović

Kao učenica koja je nedavno završila osnovnoškolsko obrazovanje, srce mi je puno uspomena koje ne mogu stati samo na jedan list hartije. Kada pomislim na te uspomene, ne sjetim se samo ocjena i testova, već ljudi koji su obilježili taj najljepši period mog života. Sjećam se svog prvog dana u školi. Osjećala sam se veoma čudno i zbunjeno ni ne sanjajući koliko me lijepih uspomena čeka. Imala sam osjećaj kao da započinjem nepoznatu avanturu. Školski hodnici bili su veoma bučni i ispunjeni đacimakoji su bili stariji i iskusniji od mene.

Međutim, isti ti hodnici su vremenom postali mjesto sa puno smjeha, tajni, razgovora i uspomena koje ću zauvijek pamtit. Najljepši dio jednog školskog dana bio mi je veliki odmor. Tada se okupimo iz svih odjeljenja i zajedno pričamo i jedemo marendu. Često smo zaboravljali na vrijeme dok smo se šalili i pričali, pa nam se ponekad dešavalo da zakasnimo na čas. Neke sitnice koje su mi tada izgledale obično, već mi nedostaju i tek sada shvatam da su i one veliki dio tih uspomena. Sjećam se i zajedničkog iščekivanja ekskurzija, kad sam bila toliko uzbuđena da nijesam prestajala pričati o tome.

Osnovna škola nije bila samo mjesto učenja ona je sada i mjesto ispunjeno nezaboravnim trenucima. Iako su sada ti školski dani prošli, uspomene neće izbljedjeti. One me takođe podsjećaju na vrijeme kada su mi najveće brige bile domaći zadaci i odgovaranja pred tablom za koja nikad nijesam bila dovoljno spremna. Zato će ova škola za mene uvijek ostati jedno veliko i posebno poglavlje u životu ispunjeno smjehom, srećom i trenucima koje nikada neću zaboraviti.

Petra Radusinović, IX5

GORO MOJA

OBILJEŽAVANJE DANA NEZAVISNOSTI CRNE GORE

Različitim aktivnostima u našoj školi obilježen je značajan datum u crnogorskoj novijoj historiji – dvadesetogodišnjica obnove nezavisnosti Crne Gore.

Učenici su povodom ovog praznika pisali pjesme i priče posvećene svojoj domovini.

Moja domovina

Crna Goro, dome moj,
iznad nas gordo stoji Lovćen tvoj!

Vrapci na rijekama vodu piju,
dok kiše u Risnu neprestano liju.

Velike rijeke dolinama teku,
odnose priču o prošlom vijeku.

Stare planine svuda se sive,
a galebovi plešu nasred kotorske rive.

Crna Goro, dome moj,
zauvijek u srcu ponosno stoj!

Ksenija Kovačević, VI-4

Crna Gora

Crna Goro, zemljo mila,
tvoja brda sunce grli.

More plavo tiho sjaji,
svako dijete tebe voli.

Rijeke žure kroz doline,
šume pjevaju na glas.

Ponosna si, lijepa, jaka,
uvijek živiš u srcima svih nas.

Nemanja Kordić VI-4

Moja Crna Gora

Crna Gora, moj zavičaj,
ne bih bez nje ni dana izdržao.
Ona je šarena,
lijepa kao raj,
cijelog bih se života u njoj zadržao.

Kako to mislim da je ona moj raj?
Šarena, puna boja,
podsjeća na daleki topli kraj
u kojem svaka roda sanja da spava.

Ali, ja je ne volim samo zbog toga,
tu sam se rodio
tu je sloboda.
U svakoj sekundi tu će ona biti,
pa čak i u danima,
kad se samo želim skriti.

Matija Gargović VI-1

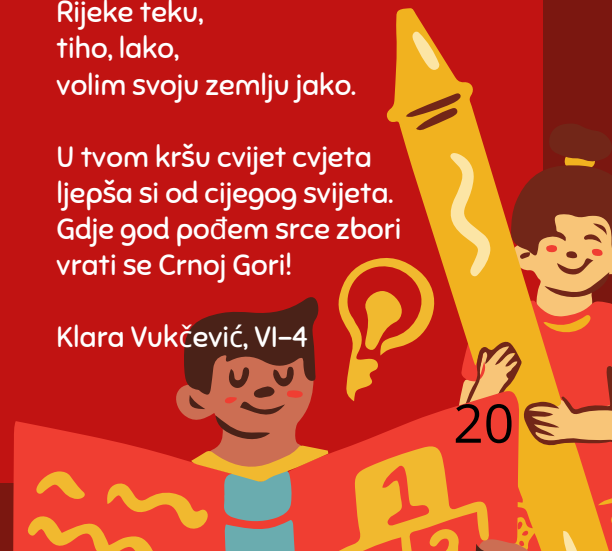
Crna Gora

Zemlja moja, puna sjaja,
lijepša je od svakog kraja.
More plavo, visoke gore
krase lice Crne Gore.

U proljeće cvijeće miriše,
preko brda vjetar diše.
Rijeke teku,
tiho, lako,
volim svoju zemlju jako.

U tvom kršu cvijet cvjeta
lijepša si od cijelog svijeta.
Gdje god pođem srce zbori
vрати se Crnoj Gori!

Klara Vukčević, VI-4

GORO MOJA, PJESMOM OPJEVANA

Svečanost povodom proslave Dana škole

Dan škole svečano smo proslavili priredbom pod nazivom „Goro moja, pjesmom opjevana“. Priredba je bila posvećena obilježavanju 20-godišnjice obnove nezavisnosti Crne Gore.

DAN ŠKOLE

Svečanost su vodili učenici Matea Dončić i Momo Tomović.

Nakon pozdravnog govora direktorice škole, uslijedila je dodjela zahvalnica. Naši najbolji učenici tokom školske 2025/26. nagrađeni su za svoje uspjehe.

RECITACIJE:

Slušali smo divne stihove o Crnoj Gori, drugarstvu, ljubavi koje su nam recitovali Vuk Pavićević, Sofija Mirković i Natali Kovačević.

PONOSNO ISTIČEMO:

Dobitnici nagrade Luča:

Andela Brguljan IX3	Doris Dončić IX4
Mila Franović IX3	Matea Erceg IX5
Dražen Janković IX3	Lana Janović IX5
Tomislav Radović IX3	Petra Radusinović IX5
Petra Bogdanović IX4	Danilo Vičević IX5

Odlični učenici tokom osnovne škole:

Mateo Kerndl IX1	Damjan Čukić IX3
Filip Milošević IX1	Emanuela Grgurević IX3
Tara Odalović IX 1	Sofija Penda IX3
Vuk Odalović IX1	Nemanja Popović IX3
Borko Samardžić IX1	Andrea Roganović IX4
Jakša Dragović IX2	Martin Krivokapić IX5
Vuk Peranović IX2	Ksenia Muck IX5

PJESMA:

Priredba je otvorena himnom Crne Gore koju je izveo naš hor. Tokom priredbe hor nas je oduševio izvođenjem numera: „Goro moja“ sa solistkinjom Avigejom Matković I-1, Školskom himnom, te na kraju pjesmom „Terca na tišinu“ kojoj je u veličanstvenom duhu završena priredba. Pored velikog hora, na priredbi je nastupio i hor petaka sa učenicima iz integrisanog odjeljenja koji je otpjevao pjesmu „Drugarstvo“.

Poseban ton priredbi dala je pjesma „Sreća je u ljubavi“ koju su izveli naši učenici IV-1 odjeljenja

MOZAIK:

Od OJU Muzeji Kotor dobili smo izuzetan dar - Mozaik grba grada Kotora koji su radili učenici i roditelji.

GLUMA

Dramska sekcija škole oduševila je brojnu publiku izvođenjem duhovitog skeča „Moderna Crvenkapa“.

GORO MOJA, PJESMOM OPJEVANA

Obraćanje direktorice škole

Danas, šesti put zaredom, stojim pred vama na svečanosti povodom Dana naše škole.

Godinama unazad govorila sam o nagradama, priznanjima, infrastrukturnim i edukativnim projektima, o rezultatima koje smo ostvarili. I vjerujte, i danas bih imala o čemu da govorim.

Pa ipak, ono najvažnije ne može se prebrojati.

Ne postoji statistika koja može pokazati koliko je puta jedno dijete skupilo hrabrost da pokuša ponovo. Koliko je puta izabralo dobrotu. Koliko je puta naučilo da misli svojom glavom.

Na kraju, nagrade ostaju u vitrinama. Projekti ostaju u arhivama. Izvještaji ostaju u fasciklama. A mladost koju škola pošalje u svijet – hoda, govori, odlučuje, voli, stvara i jednog dana vaspitava nove generacije.

Škola je mjesto na kojem jedno društvo odlučuje kakve će ljude poslati u budućnost.

Zato mi je danas posebna čast da pozdravim sve one koji su zajedno sa nama dio te misije.

Dragi učenici, poštovani roditelji, cijenjene kolege, uvaženi predstavnici institucija, istaknute ličnosti našeg grada, članovi Školskog odbora i Savjeta roditelja, kao i svi partneri i prijatelji koji podržavate rad naše ustanove – dobro došli.

Vremena u kojima naša djeca odrastaju nijesu jednostavna. Nikada nije bilo više informacija, a manje pažnje. Nikada više mogućnosti, a toliko nesigurnosti.

Naša djeca će živjeti u svijetu koji će oblikovati nove tehnologije, ali će njihov uspjeh i dalje zavisiti od istih vrijednosti koje nikad ne zastarijevaju...

Zato danas, više nego ikada, ova škola mora ostati tvrđava. Mjesto u kojem se misao poštuje, rad cijeni, a karakter gradi.

Djeca najbolje rastu onda kada kuća i škola govore istim jezikom. Budućnost se ne gradi preko noći. Ona nastaje tiho, kamen po kamen, poput Andrićevih mostova koje ne podiže jedna generacija za sebe, već za one koji dolaze poslije nje.

Mi ovdje ne čekamo bolju budućnost. Mi je pod ovim krovom svakog dana stvaramo.

Ime naše škole nije samo ponos, već i velika obaveza. Njegoš nas nije učio lakoći. Učio nas je da čovjek vrijedi onoliko koliko može ostati uspravan onda kada je najteže.

U godini u kojoj obilježavamo dvadeset godina od obnove nezavisnosti naše države, program Dana škole posvetili smo upravo toj temi, jer najveće bogatstvo jedne države nijesu njene granice, već ljudi koji u njoj stvaraju, rade i ostaju.

Naš posao nije da djeci samo uručimo diplomu kao kartu u jednom smjeru. Naš zadatak je da ih osnažimo da vjeruju u sebe i da prepoznaju vrijednost zemlje kojoj pripadaju. Da njihovo znanje, talenat i stvaralaštvo ne budu bogatstvo nekog drugog mjesta, već snaga Crne Gore.

Drage lučonoše, čestitam vam na prestižnoj diplomi, ali vam još više čestitam na trudu koji ste uložili da je zaslužite.

I zapamtite: znanje bez dobrote nema nikakvu vrijednost!

Ovu školu pokreće cijeli jedan tim. Kada vidite red, bezbjednost i toplinu pod ovim krovom, znajte da iza toga stoje tehnička služba, sekretarijat, pedagoško-psihološka služba, asistenti u nastavi i moje vrijedne pomoćnice. A na prvoj liniji, u učionicama i van njih, na vannastavnim aktivnostima i često dugo nakon završetka radnog vremena, naši nastavnici.

Iza svega što danas slavimo stoje njihovo znanje, odgovornost i svakodnevno pregalaštvo.

Niko u ovom lancu nije manje vrijedan i važan.

Dragi roditelji, hvala vam na povjerenju. Danas su nam svima puna usta riječi „partnerstvo“. Ali partnerstvo nije samo riječ na papiru, niti pravo da od škole tražimo sve, a odgovornost prebacujemo na drugoga.

Partnerstvo znači da stojimo na istoj strani.

TAKMIČENJA

I ovu školsku godinu obilježila su razna takmičenja i konkursi na kojima su učenici naše škole pokazali izuzetno znanje i uspjeh.

Školsko takmičenje u recitovanju

Prvo mjesto osvojile su učenice: Natali Kovačević, Lucija Vičević, Sofija Parapid, Mila Punošević

Opštinsko takmičenje u recitovanju

Sofija Parapid - osvojeno drugo mjesto
Natali Kovačević - osvojeno treće mjesto

Literarni konkurs povodom Njegoševog dana

Martin Bošković - osvojeno prvo mjesto u kategoriji II ciklusa
Matea Erceg - osvojeno prvo mjesto u kategoriji III ciklusa

Školsko takmičenje iz CSBH jezika i književnosti

Tomislav Radović - osvojeno prvo mjesto
Filipa Mršulja - osvojeno prvo mjesto
Matija Gargović - osvojeno prvo mjesto

Školsko takmičenje iz Italijanskog jezika

Mila Franović - osvojeno prvo mjesto

Školsko takmičenje iz Matematike

Luka Radišić - osvojeno prvo mjesto
Nemanja Kordić - osvojeno prvo mjesto

Školsko takmičenje iz Engleskog jezika

Nađa Kordić - osvojeno prvo mjesto

Opštinsko takmičenje u pružanju prve pomoći

Prvo mjesto osvojila je ekipa čiji su članice: Milka Mirković, Andrea Dedović, Nora Muck, Anastasija Milić, Marija Lazarević i Ena Pavićević.

Međunarodno takmičenje iz Informatike - DABAR

Ksenija Kovačević - osvojeno prvo mjesto

Čestitamo svim učenicima koji su osvojili nagrade kao i učenicima koji su učestvovali na ovim i mnogim drugim takmičenjima koja su organizovana tokom ove školske godine!

SPORTSKA STRANA

BOKEŠKI MARATON

TAKMIČENJA

SPORTSKI DAN

POHVALA - NALJEPŠE PISMO

Na literarnom konkursu za najljepše pismo koji svake godine za učenike osnovnih škola raspisuje Pošta Crne Gore, pohvaljen je rad naše učenice Pauline Kovač VIII 4.

Draga Lana,

Znaš onaj osjećaj kada u glavi savršeno znaš šta osjećaš i sve djeluje tako jasno i lijepo, ali kad pokušaš to pretočiti u riječi — one jednostavno izostanu? Kao da nijedna riječ nije dovoljna da obuhvati sve što nosim u sebi. Ponekad pokušam, ali sve što napišem djeluje premalo. Zato ti i pišem ovo pismo — jer neke stvari ne mogu stati u poruku.

Nedostaješ mi. Nedostaje mi tvoj osmijeh koji briše svaki mrak i natjera me da se smijem i kad mi nije do toga. Nedostaje mi neko ko razumije i tišinu između riječi — kao ti. Neko kod koga sam uvijek bila sigurna, s kim sam mogla biti potpuno svoja, sa svim svojim manama.

Naše smiješne priče i male tajne, koje su pripadale samo nama, našoj maloj planeti — zauvijek će mi biti najdraže. Nismo ni znale da pravimo uspomene, samo smo živjele iz trenutka u trenutak. Tek sada shvatam da su upravo ti trenuci postali najljepše uspomene.

Sjećaš li se kako smo bježale sa časa solfeđa samo da bismo otišle u park, na naše mjesto? Trčale smo preko Trga, pored kafića sa glasnom muzikom, fontana i starih krovova, dok su ljudi prolazili u svom ritmu. Sjedile bismo na ponti, gledale nebo koje se stapalo s morem u nijansama plave i narandžaste. Jele sladoled, a oblaci su pravili sjenke koje su plesale oko nas. I nismo morale ništa reći — bilo je dovoljno što smo zajedno.

Sjećam se i naših suza. Teških tema, ali i olakšanja koje dođe kada podijeliš bol s nekim ko te razumije. Uvijek smo bile tu jedna za drugu.

I dalje mi je pred očima dan kada smo se upoznale — prije devet godina. Ja šest, ti pet. Kao da nas je nešto povuklo jednu prema drugoj. Trčale smo oko Crkve Svetog Luke, smijale se i igrale kao da se poznajemo oduvijek. Kao da smo već tada znale da ćemo ostati.

Danas većinu vremena provodimo uz ekrane i poruke. One nas povezuju, ali nikada neće moći zamijeniti ono kada smo zajedno — smijeh bez razloga, lutanja kamenim ulicama, tišinu koja govori više od riječi.

Shvatila sam da u svijetu gdje sve staje u poruke, najvažnije stvari zapravo nikada ne mogu stati u ekran. Nije važno koliko smo daleko — važno je ono što osjećamo. Pravo prijateljstvo ne živi u emotikonima, nego u onome što ostaje i kada se ekran ugasi.

Zvala bih te svake druge noći da pričamo do kasno — o dječacima, filmovima i svemu što nas zanima. I znam da si još tu. Zato želim da znaš: razdaljina između nas ne može ništa promijeniti. Kao što kaže jedna tvoja omiljena pjesma — razdaljina može razdvojiti dva tijela, ali ne i dva srca.

Na kraju, možda poruke spajaju svijet, ali srce uvijek prepoznaje ono što je stvarno. A u tom osjećaju — ti i ja smo uvijek zajedno.

Uvijek uz tebe,

Paulina Kovač

И још много, много...

Дружење са књижевницима:

Сањом Полак, Јасенком Лаловић,
Марином Саулачић Ломпар,
Биљаном Кордић, Драганом
Младеновић

Обиљежавање важних датума:

Међународни дан писмености
Дан еколошке државе
Европски дан језика
Европска ноћ истраживача
Европска недјеља школског спорта
Свјетска недјеља предузетништва
Седмица италијанске кухиње
Дан сигурнијег интернета
Дан матерњег језика
Дан ружичастих мајица
Свјетски дан поезије
Међународни дан дјечје књиге
Свјетски дан подршке особама с
аутизмом
Дан планете Земље
Међународни дан породице
20-годишњица обнове независности

Посјете:

The Ocean Race- Вока Вау
Акваријум Бока
Ватрогасна станица Котор
Омладински клуб Котор
Бокелска морнарица Котор
Изложба „Ex voto Danilu Kišu“
Изложба „100 година Карампане“
Дигитална реконструкција виле Хипнос
ЗУ Специјална болница за психијатрију
Доброта
Сајам књига Подгорица
Државни архив Црне Горе - Котор

Чување околине и волонтеризам:

Сарадња са Љутим камилицама
Хуманитарна акција за социјлно угрожене
породице
Мијењамо навике- рецимо НЕ пластичним
кесама
Волонтеризмом до љепше школе, али и
природе

Предавања и радионице:

Вршњачко насиље и дрога
Вјештине за адолесценцију
Дигитална безбједност у школи
Радионица Камишибај
Позитивне и негативне стране Тик-Тока и
Снепчета
Европски парламент- преводаштво и
каријерна оријентација
Сигурно понашање у ризичним
ситуацијама
Радионица SHARP
Заједно учимо да укључимо
Саобраћајни буквар - Лекције које живот
значе

Креативност:

Изложба седмака- Звјездани систем
Јесен у учионици
Новогодишњи базар
Школски карневал
Которски карневал

Представе и филмови:

Црвенкапа и збуњени вук
Пипи Дуга Чарапа
Дневник Паулине П.
Саобраћајне заврзламе

ЈУ ОШ „ЊЕГОШ“ КОТОР

Чланови новинарско-литерарне секције:

- Ема Жубринић, IX4
- Дина Пуповић, IX4
- Дорис Дончић, IX4
- Анастасија Милић, IX2
- Уна Црнчевић, VIII1
- Николина Никчевић, VIII1
- Јована Букилица, VIII1
- Нора Мук, VII3
- Мила Дончић, VII 3

